

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CCXL. Confirmatio quorundam Decretorum pro felici regimine
Congregationis Cassinensis Ord. S. Benedicti jussu Capituli Generalis
editorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

CCXL.

Confirmatio quorundam Decretorum pro felici
regimine Congregationis Cassinensis Ordinis
S. Benedicti jussu Capituli Generalis editorum.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

EX inuncto nobis celsus Apostolicæ servitu-
tis munere ea, quæ pro felici prosperoque
Christifidelium Altissimi obsequiis sub suavi Reli-
gionis jugo mancipiorum regimine, & gubernio
provide facta, & ordinata esse noscuntur, ut fir-
ma, atque illibata persistant, Apostolici muni-
minis nostri præsidio, cum id a nobis petitur, li-
benter constabimus.

Septem Ab-
bates depu-
tati ad De-
creta eden-
da, quibus
tollantur ab-
usus in Or-
dine.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus
filius Michael Franciscus Vailettus Procurator
Generalis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Be-
nedicti, quod in Capitulo Generali Congregationis
hujusmodi in civitate Paduana mense Mayo
proxime præterito celebrato ad effectum evellendi
quosdam abusus, qui in nonnulla Monasteria dictæ
Congregationis inducebantur, septem digniores
Abbatibus ejusdem Congregationis consilio, sapien-
tia, & prudentia præditi, nempe unus pro qua-
cumque Provincia Congregationis hujusmodi ele-
cti, & deputati fuerunt, qui pro bono Congre-
gationis prædictæ regimine, nonnulla decreta ordi-
narent, quæ pro constabulandis regulari disci-
plina, statutorumque observantia, necnon debita
hujus Sanctæ Sedis Constitutionibus reverentia
conservanda a pleno Definitorio approbata fue-
runt, tenoris, qui sequitur videlicet:-- Decreta
pro bono regimine Congregationis.--

Ea a Defini-
torio Gener.
approbata.

Præfatio
Decretorum

§. 3. Cum multi, iique graves abusus in qui-
busdam Monasteriis nostræ Congregationis irrep-
serint, & sensim, atque in dies serpere intelligan-
tur, quibus disciplina regularis non solum aperte
negligitur, sed etiam temere labefactatur, Re-
verendissimi Definitoris huic malo occurrere matura-
re, & prudenter cupientes nobis eam Provinciam
demandarunt, ut re diligenter examinata, fecer-
neremus, ea, quæ omnino corrigenda viderentur.
Quare duximus ea, quæ sequuntur, capita ani-
madvertere, eorumque Judicio decernenda pro-
ponere.

Ubi sunt
Monasteria
Ordinis non
constituenda
Hospitia pro
Abbatibus,
& Mona-
chorum ha-
bitatione.

§. 4. I. Quia compertum est ex privatis Hospi-
tiis multa, & gravia mala proficisci, ideo statui-
mus, ut in locis, in quibus Monasteria nostra exi-
sunt Hospitia pro Abbatibus, & Monachorum
habitatione non habeantur, exceptis iis, quæ ab
antiquo tempore constituta fuerunt, dummodo ta-
men Ecclesias ad usum & commoditatem Populo-
rum annexas habeant.

Non conce-
dendæ per-
noctationes
extra Mona-
steria, nec in
iis permit-
tendi ludicri
actus.

§. 5. II. Ac quoniam in declarat. Cap. 6. n. 9.
hæc habentur:-- licentiæ vero discedendi a Mona-
sterio infra annum recreationis, vel etiam devo-
tionis causa, seu alio quovis prætextu Fratribus
nostræ Congregationis a Definitoribus, vel regi-
mine, aut a Prælatibus non concedantur, nisi ex ra-
tionabili causa, & raro ad evitandas vacationes
&c. propterea Abbates, tempore Baccanali-
um non permittant morari Monachos extra Monaste-
ria, neque prætextu adeundi consanguineos, vel
affines, nec alia qualibet quæstia causa, Adoles-
centibus autem, & junioribus, donec non fue-
rint Sacerdotio initiati, non concedant facultate
pernoctandi extra claustra, neque recreationis,
neque etiam causa devotionis, nisi in casibus
Constitutionibus permixtis.

Quod si causæ postulent dari facultatem aliqui-
bus ultra unius diei iter eundi, tunc omnino ser-
ventur ea, quæ in declarat. Cap. 67. num. 8., 9.,
& 13. servanda commemorantur.

Similiter dicti Superiores nunquam permittant,
aut tolerant, quod Monachi, deposito habitu

Monastico, vel Personati incedant, vel ludicos
actus recreationis causa in ipsomet Monasterio,
aut alibi quomodocumque exerceant.

§. 6. III. Declaratio Cap. 67. ita statuit num. 11.
-- Quod si Prælati mora extra Monasterium tres
menses excesserit Præsides, & Visitatores illi
Monasterio Administratorem deputent-- & me-
rito cum scriptum sit; Veruntamen sanguinem
eorum de manu tua requiram-- Quod si etiam
minori tempore sine causa abfuerint, sciant Præ-
lati se, & apud Deum reos esse, & pro modo cul-
pæ a Capitulo Generali, vel regimine puniendos,
dum consiterit sine causa eos abfuisse.

§. 7. IV. Prælati quam diligentissime animum at-
tendant ad ea, quæ habet Regula in declarat.
Cap. 2. n. 2. scilicet: Ut subditos reddant in ob-
sequendo promptiores, ipsi forma gregis fiant,
& Duces agendorum. Ergo regularibus obser-
vantis, Chori, Refectorii, ceterisque semper
interfint &c. Quod vero hoc loco Abbatibus re-
giminis faciendum Regula inculcat, id ipsum
multo magis a Prælatibus faciendum volumus, qui
nullam administrationem habent, vulgo dicti nul-
latenenti.

§. 8. V. Mutationes Monachorum, non alia
ratione fiant, quam uti monet Regula in declarat.
Cap. 67. n. 15. Ut autem lites omnes, quæ muta-
tionum causa oriri solent, de medio tollantur, sta-
tuimus, quotiescumque Monachi mutati fuerint
auctoritate Capituli Generalis, vel dictæ, vel si
extra tempus congressus Prælati aliquem mutare
voluerint, debere Monasteria a quibus mutati dis-
cedunt, iis suppeditare omnia necessaria. At si
quis Monachus extra id tempus mutari petierit,
ob eamque rem importune insisterit, & si disce-
dendi facultatem impetret, nihil tamen a quopiam
exigere possit.

§. 9. VI. Cum Decretis Sacræ Congregationis
Concilio de regularibus Apostatis, & ejectis ann.
1624. cautum sit, ut unaquæque Religio habeat
carceres in qualibet saltem Provincia ad incorri-
gibiles, scandalosos, criminosos, ac similes puni-
endos, & coercendos, nos etiam Congregationis
Monasteria singula privatos habent carceres
juxta Constitutiones nostras, tamen ad tutius, &
commodius eosdem illos compescendos assignamus
publicos carceres in Monasterio S. Petri de Peru-
sio pro Provincia Romana, & Etrusca; in Mona-
sterio Montis Casini pro Provincia Neapolitana;
in Monasterio S. Martini Panormi pro Sicilia; in
Monasterio S. Salvatoris Papie pro Lombardia,
& Liguria; in Monasterio S. Justine de Padua pro
Veneta, in quibus detineantur. Ne vero hæc
Monasteria injuste graventur, decernimus, om-
nia necessaria tam pro expensis ad transmissionem
reorum, quam pro victu, & vestitu ab illo Mo-
nasterio tribuenda esse, cui reus nomen dederit.
Possint tamen Prælati ad aliquod ex assignatis Mo-
nasteriis extra Provinciam mittere hujusmodi cri-
minosos, dummodo Abbas illius Monasterii
consentiat, vel Capitulum Generale, aut Regi-
men id præcipiat, salvis semper, quæ de expen-
sis dicta sunt.

§. 10. VII. Cum autem non levis inoleverit ab-
usus, quod nempe contra Monachos, ut supra de-
linquentes non consiciantur processus super qua-
litate & verificatione delicti ab eis commissi, volu-
mus quod in posterum in singulis casibus, in qui-
bus aliquis Monachus crimen patriverit, ob quod
puniri mereatur, Superior processum per aliquem
peritum consici omnino euiet, deinde Delinquen-
tem pro modo culpæ puniat; Processum vero in
Archivio Monasterii asservandum reponat, ut si
unquam idem Monachus pluries deliquerit, ha-
jusmodi Processus infervere possit ad probandam
ipsius incorrigibilitatem, quæ ut plurimum ex de-
fectu debite probationis excluditur.

§. 11. VIII. Quia sæpe ex nimia ædificandi cu-
piditate Monasteria jacturam magnam patiuntur

Prælati ab-
que legitima
causa a Mo-
nasteriis ab-
esse non de-
beat.

Aliis exem-
plo sint in
Regularibus
observantis

De muta-
tione Mona-
chorum de
Monasterio
ad Monaste-
rium non fa-
cienda.

De Carceri-
bus publicis
Provincia-
rum.

De modo
procedendi
contra reos

De caven-
dis nimis
expensis æ-
dificiorum

1738.
& honesta
rerum admini-
stratione.

meminerint Prælati, & Visitatores ea, quæ de ædificiis præscribuntur in Declarat. Regula Cap. 66. Quæ quidem de ædificiis constituta intelligi, atque observari volumus etiam de extraordinariis expensis in Hospitiis suscipiendis, in ornatu Monasteriorum, & Templorum, & aliis huiusmodi. Quare Visitatores Provinciæ curent diligenter, ne hac in re a quopiam peccetur, & si deprehenderint aliquid contra laudati Capituli Declarat. admitti, aut tentari, etiam extra actum visitationis certiores faciant Patrem Præsidentem, qui statim ædificii & sumptuum progressum interdicat. Quod attinet ad reliquam Monasteriorum administrationem, Abbatibus in memoriam revocamus exactam observantiam Constitutionum Apostolicarum maxime vero Alexandri VII. de Cellerariis, quæ sub gravissimis poenis præscribitur, ut Cancellarii nihil sine scientia, & iussione Abbatis agant, & Abbates per se ipsos in rerum temporalium administratione non se ingerant.

Pœnæ contra Monachos Negociatores.

§. 12. IX. Quoniam Monachis negotiationes Sacris Canonibus interdicuntur, volumus omnino in eos animadverti, qui illicitis negotiationibus operam dare deprehensi fuerint, etque insigni poenas Cap. 57. nostræ Regulæ num. 2. statutas.

Vel ambientes.

§. 13. X. Cum nihil magis Monachorum vitæ, & Monasticæ disciplinæ noceat, quam cupiditas honoris, & dignitatis teneantur Præfates, Visitatores, Procurator Generalis, & Monasteriorum Superiores PP. Diffinitoribus referre officia commendationes, preces, quas deferunt Sæculares, Ecclesiasticæ, aliæque personæ quæcumque ut in Bullis Gregorii XIII., & Urbani VIII. contra ambientes, in favorem alicujus ad obtinendas Prælaturas, dignitates, gradus, officia, administrationes &c. quæ re cognita, PP. Diffinitores eligant duos, vel tres Abbates, qui accurate inquirent, & examinent. Si quis fuerit hac in re ita deliquisse denunciatus, ut vere convinci possit censuras incurrisse, quod si cognoverint, servantur ea, quæ statuuntur in Bullis laudatis, sive ipse insisterit apud prædictas personas, sive per medium alterius etiam nostræ Congregationis tales instantiæ, & sollicitationes præsumantur factæ de ejus commissione, seu voluntate. Si vero convinci nequeat, & gravis tamen suspicio remaneat ad ejus instantiam preces, commendationes, & officia adhibita fuisse, causa proponatur iterum discutienda in omnibus sequentibus Capitulis generalibus, donec definiatur. Interea tamen, qui sic egisse in suspensionem cadit, nullis officiis, aut dignitatibus quæ a PP. Diffinitoribus, aut Capitulo Generali conferuntur, ornari possit.

De administratione temporalium per Abbates.

§. 14. XI. Compertum est, bona temporalia, quæ subsidia sunt hujus vitæ, multum conferre ad Regularem disciplinam retinendam. Si igitur ad notitiam regiminis venerit Prælatum aliquem male administrare bona Monasterii, Regimen moveat Abbatem, & opportunis remediis curet, ut eundem deterreat de sententia, & in officio contineat; Quod si Abbas desistere noluerit, pro modo contumaciæ ad ulteriora procedat, usque ad suspensionem a regimine, & deputationem Administratores. Hoc autem loco expedire judicamus, si Decretum alias emanatum a Capitulo Generali anni 1732. repetatur, & hic inferatur, quod sic habet: Præsules Monasteriorum in gravibus quibuscumque rebus, quales sunt constructiones, alienationes, & similia, quæ seniorum consensum poscunt ex jure teneantur deinceps eorum suffragium exquirere, non equidem præstandum voce, vel nutu, sed secreto instituto Scrutinio, ut, quæ decet, sit cuique facultas libere profereendi quod in Monasterii utilitatem cessurum judicaverit.

A Sæcularibus nihil exigendum pro victu,

§. 15. XII. Ac, ut facilius via pateat, his, qui Monasticæ vitæ desiderio tenentur eamque ingredi volunt, maxime laudamus morem illum, & Institutum nihil exigendi a Sæcularibus pro victu, &

vestitu Novitiorum; Quod ipsum Institutum arripendum, & retinendum judicamus, & omnino observari volumus, ut jocalia, passus, pecuniæ, aliæque res, etiam ad divinum cultum, vel usum communem Monasterio applicandæ non exigantur, seu petantur ratione ingressus, vel professionis juxta Constitut. Urbani IV. quæ incipit -- Sane in vinca Domini tit. de Simonia inter Extravagantes communes, ne in poenas gravissimas, præcipue excommunicationis latæ Sententiæ solo Romano Pontifici reservatæ ibi inflictas incurrant.

§. 16. XIII. Quamquam secunda parte Constit. Cap. 2. num. 14. non tenentur PP. Visitatores in actu visitationis omnes de Familia de rerum statu interrogare: quia tamen ob eam rem incommoda multa oriri possunt in detrimentum Monasteriorum, & ne ullus suspitionibus, quæ Charitatis vinculum perturbare possunt, locus detur, necesse esse arbitramur, ut in posterum omnes de Familia a PP. Visitatoribus vocentur, & interrogentur. Ipsi autem PP. Visitatores meminerint ea, quæ ibidem num. 23. præscribuntur, scilicet ne revelent Testes, aut ea, quæ in visitatione acceperunt sub poena ibidem statuta. Caveant etiam diligenter, ut acta visitationis ita custodiantur, ut a nemine videantur, aut legantur in Monasteriis, quæ visitare porrexerint.

§. 17. XIV. Ut autem PP. Visitatores rite, recteque munus suum fungi queant, constituitur formula pro exhibendis computis Monasteriorum Capitulo generali, & Diffinitores novis Visitatoribus eadem computa consignent, qui in actu visitationis, ea cum libris conferant, præsertim vero cum computis mensuris, quæ in libro vulgo la Vacchetta continentur. Computa vero a dictis Visitatoribus habita deferantur ad Capitulum ad hoc, ut ibi a deputatis ad computa conferri valeant cum aliis computis, quæ singuli Abbates coram ipsis præsentare tenentur. Quoniam vero iidem Visitatores inter cetera inquirere debent, an Proprietarii aliqui in Monasterio inveniantur propterea magna adhibita diligentia visitent capiam Depositorum, quæ in re, quæ gravissimum momentum habet, ipsorum Conscientiam oneramus.

§. 18. XV. Quoniam vero Monachi non intimam solum animi modestiam, sed etiam externam præferre debent, hic repetendum censuimus Decretum editum n. 2. in Capitulo Generali anni 1738. ad tollendos abusus, qui in Vestimentorum usu apud Monachos irreperierint.

Summam etiam diligentiam adhibeant Abbates in extirpandis abusibus, si qui forte apud Monachos irreperierint in Vestimentorum tum interiorum, tum exteriorum usu, quæ a Religiosa simplicitate, & humilitate aliena prorsus sunt, præsertim vero solertissime in eos inquirent, & severissime etiam animadvertant, qui in Pileis, Caligiis, & Calceis sæculi pompas Religiosis viris indignas affectare videntur. Quod dictum quoque habeatur adversus eos, qui Tonsuram Monasticam minime gerunt, & ut hisce in rebus Prælati vigilantiam omnem exerceant, eorum conscientiam oneramus. Addimus autem expresse huic decreto: ut Tunica sit undequaque clausa juxta Clem. Ne in agro, & nullo modo, vel in toto, vel in parte, recedat ab antiqua nostra consuetudine. Urgemus etiam integram, firmamque observantiam eorum, quæ de Vestimentis, ornamentisque statuuntur in Declarat. Cap. 55. Nostræ Regulæ, quæ ab omnibus omnino servari mandamus. Et quoniam liber esse nemo debet ab iis officiis reddendis, quæ pertinent ad vitæ genus, & Regulæ observantiæ disciplinam, inviolabiliter servari volumus ea, quæ Cap. Regulæ nostræ 63. numer. 11. de Abbatibus Titularibus præscribunt. Teneantur autem ad hanc rem Abbates Regiminis monere Regimen, & Capit. generale,

quando,

De Visitatoribus, & modo visitationis.

De computis reddendis, & Proprietariis.

Vestibus.

Decanis in
confortium
administra-
tionis per
Abbatē sus-
cipiendis.Officio De-
canorum.Studiorum
frequentatione.Votis com-
missorum.Causis di-
mittendi
Commisfos.

quando, quomodo, & quibus in rebus Titulares Abbates ab officio discedunt.

§. 19. XVI. Quia Prælati Decanorum opera indigent, cum quibus opera partiantur, quique ad ea sustinenda sint pares, hortamur Abbates, ut oeconomica officia Sacerdotibus non conferant, nisi tempore Sacerdotii sui per biennium continuæ observantiæ Regulari vacaverint, alias facile poterit accidere, ne in Decanos assumi possint ad præscriptum Constitutionum Cap. 21. Reg. n. 4.

§. 20. XVII. Qui autem Decani sunt constituti sollicitudinem gerant super Decanias suas, audiant culpas Monachorum, & corrigant eos in mansuetudine, & charitate. Visitatores vero, ut in actu Visitationis de hac re sedulo inquirent, monemus, & obsecramus.

§. 21. XVIII. Cum perspicuum sit, studiis facultatum mores hominum formari, ac perfici, rectissime caveri Regula Cap. 47. in Declarat. num. 7. Ne tamen Adolescentes a studiis avocentur, nullus Monachorum ad officia oeconomica, sive temporalia, etiam domestica, assumi possit, nisi completo suæ conversionis anno duodecimo quod quidem idcirco statutum est ut possint Adolescentes studiis facultatum vacare. Quare etiam qui fuerint Sacerdotio initiati Scholas frequentare omnino teneantur, donec in studiis Philosophiæ, Theologiæ, & Sacrorum Canonum secundum Monasteriorum consuetudinem cursum confecerint. Quæ Sacrorum Canonum studia, ubi vigent, retineantur, ubi vero jacent, restituantur.

§. 22. XIX. Quoniam invaluit falsa quædam, & male consultata opinio de Votorum natura, & vi, quæ a Nostri Commisfis emittuntur, ideo ad eam avellendam noverint omnes Prælati, Priores, Decani, ceterique Monachi commissos nostros Fratrum nostrorum nomine censeri, & in eodem numero computari, atque ideo, donec ipsis nobiscum a Superioribus permanere permittitur, teneri eos servare Castitatem, Paupertatem, & Obedientiam per vota simplicia, a qua obligatione eo ipso solvantur, cum eos a Congregatione dimitti contigerit, uti expresse tradit Declarat. Cap. 58. nostræ Regulæ n. 20.

Nullo igitur modo solvi possunt a prædictis votis, nisi a Congregatione dimittantur. Hinc reprobanda eorum opinio, qui volunt commissos ad arbitrium suum posse se liberare obligatione Votorum, si decesserint, petita solum a Prælato facultate. Hinc etiam expungenda est interpretatio (quæ forte huic opinioni locum dedit) illorum verborum. A qua obligatione eo ipso solvantur, cum eos a Congregatione dimitti contigerit, quæ per hæc alia italice redduntur. *Dall' obbligazione, de' quali sono subito sciolli, quando occorre, che partono, o sono cacciati dalla Congregazione.* Quæ interpretatio irrepsit in Regula italico idiomate semel, & iterum Mantuæ excussa.

§. 23. XX. Causæ autem, & modus eos dimittendi habentur Cap. 23. Regulæ Declarat. n. 4. Quare sciant Prælati, ac ceteri eos dimitti non posse, nisi modus eos expellendi Regula præscriptus servetur, & causæ subsint, præcipuè contumaciæ, ob quas juxta Constitutiones nostras, dimitti possunt, quæ si non adsint, non possunt expelli. Ad compellendos autem eos, qui Monastico Ordini malis moribus magnopere obsunt, necesse ducimus monere PP. Visitatores, & omnes Prælatos, ut denuntient PP. Diffinitoribus Criminosos, Scandalosos, Inquietos, & Processatos, ut describantur eorum nomina in libro In corrigibilium juxta præscripti Constitutionis partem Cap. 17. n. 12.

Tandem ad tollendum abusum, qui apud eos irrepsit, qui titulo solutæ pecuniæ pro victu, putant se liberos esse ab observantiis Regularibus, præcipimus Prælati ut nulla solutæ pecuniæ habita ratione, nunquam iis permittant a

Choro, ceterisque observantiis Regularibus abesse, sed ita, ut ceteros de Familia, cogant eos de genere in singulis, ne immunitatem ab observantiis Regularibus vendere videant. Volumus etiam, ut in singulis Monasteriis mentalis Oratio habeatur ab omnibus, quæ Oratio ante, vel post Horæ primæ recitationem haberi solet.

§. 24. XXI. Ad extremum, ut infirmis Fratribus provideatur, caveant Abbates, & Cellerarii, ne oeconomia obtentu Infirmi Fratres negligantur. Quod ne accadat, videant cap. 36. nostræ Regulæ ejusque Declarat.

Hæc autem iis, quæ de Mutationibus dicta sunt, adjicienda censuimus.

§. 25. Si quis Monachus extra Monasterium, cui rite, recteque assignatus est de Familia, antequam ad illud pervenerit, infirmatur, & moritur, Monasterium Professionis consequatur spoliū, & teneatur ad omnes expensas ad victum, ad medicamenta, ad funus necessaria. Si vero convalescat, & ad Monasterium, cui rite assignatus est, pervenerit, idem Monasterium quemadmodum Jus Spolii acquirit, ita teneatur ad omnes expensas commemoratas. Illi vero rite mutati intelliguntur, quos vel in comitiis sive majoribus, sive minoribus, vel extra illa, ubi necessitas, vel utilitas postulet, Prælati ad se invicem mittunt communi consensu, adjuncta P. Prædis, vel visitatorum facultate, uti præscribunt Conflit. nostræ 2. partis cap. 4.

Ut autem Prælati sint in mutationibus rite faciendis cautiore, statuimus, ut si Monachus mutetur, posthabitis conditionibus enarratis, & infirmetur extra Monasterium, sive moriatur, sive convalescat, a Monasterio, cui assignatus erat, omnes expensæ solvantur, & nihilominus Jus Spolii amittat, quod acquiritur Monasterio Professionis, dummodo ad Monasterium, ad quod minus recte transmittetur non pervenerit.

II. Si quis nostræ Congregationis Monachus a Monasterio absit, cui assignatus est de Familia, quacumque de causa absit, moriatur extra illud, sive in Monasteriis nostris, sive in aliis locis quidquid apud mortuum reperitur pertineat ad Monasterium, cui assignatus est.

III. Quandocumque aliquis Monachus infirmitatis obtentu petierit in aliqua ex Graculis Monasterii morari, ei non annuat Superior, nisi Medicorum jurata fide testetur, & constet, observantiam Regularem sibi notabiliter obesse, quo casu Superior votis annuat, & indulgeat, quamdiu infirmitatis causa postulat.

Quicumque autem Abbates, alique nostris Monasteriis, & Congregationi Præfecti, cujuscumque Dignitatis, Gradus, & Præminentiae fuerint, si graviter in unoquoque præmissorum etiam unica vice, desides fuerint, aut alio modo deliquerint, voce activa, & passiva sint ipso facto privati, salvis manentibus gravioribus poenis excommunicationum, suspensionum, inhabilitatum, ac ceterarum, quæ contra aliquam præmissorum per Bullas Apostolicas, & nostras Constitutiones ita tuta sunt. Ut autem executioni demandentur PP. Visitatores, Capitulo Generali deferre teneantur, quæ in actu Visitationis contra præmissa patrata esse observaverint, quod munus, si diligentissime non expleverint, ipsi quoque eidem poenæ ipso facto obnoxii sint. Quapropter PP. Visitatores, dum Comitiorum nostrorum more congregati fuerint, super his rebus exactissimum examen instituere teneantur.

Ego D. Seraphinus a Mathera Abbas, & electus cum ceteris subscriptis ad examen.

Ego D. Joseph ab Augusta Abbas.

Ego D. Bernardus a Phara Abbas.

Ego D. Cyprianus a Brixia Abbas.

Ego D. Fortunatus a Mutina Abbas.

Ego D. Augustinus a Brixia Abbas.

Ego D. Hieronymus a Janua Abbas.

Infirmorum cura.

Additiones
ad suprapo-
nita Decreta.

Nos infraſcripti Definitorum electi in Capitulo Generali Congregationis Caſinenſis habito in Monasterio S. Juſtinæ de Padua hoc anno 1738. omnia hæc, & ſingula amplectimur, & approbamus, eademque deſiſſo animo ſubjicimus ſupremo judicio Sſm̃i Domini noſtri Papæ Clementis XII. ſceliciter regnantis, humillimis precibus Sſm̃um ipſum Dominum noſtrum rogantes, ut ea dignetur Apoſtolice auctoritatis præſidio, ac munimine roborare, additis, mutatis, correctis iis omnibus, quæ ſummæ Sanctitatis ſuæ ſapientiæ addenda, mutanda, corrigenda videantur.

Datum in Comitibus noſtris majoribus habitis in Monasterio Sanctæ Juſtinæ de Padua die 4. Maii Anno 1738.

D. Joſeph Maria a Papia Abbas, & Præſidens.

D. Carolus a Peruſio Abbas, & Definitor.

D. Ildephonſus a Neapoli Abbas, & Definitor.

D. Lucidus Maria a Mantua Abbas, & Definitor.

D. Dominicus a Meſſana Abbas, & Definitor.

D. Virginus a Brixia Abbas, & Definitor.

D. Joannes Placidus a Saviliano Abbas, & Definitor.

D. Joannes Antonius a Padua Abbas, Definitor, & Scriba Capituli.

Petita a Pa-
pa dd. De-
cretorum
confirmatio.

Concedit
Clemens.

Eaque per-
petuo ſer-
vari mandat.

Derogat ob-
ſtantibus.

Dat. die 13.
Septemb.
1738. An.
IX.

§. 26. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Michael Franciſcus Procurator Generalis Decreta hujusmodi, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolice confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret.

§. 27. Nos ipſius Michaelis Franciſci Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuiſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula decreta præinſerta, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolice firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus.

§. 28. Decernentes eadem ſtatuta, ac præſentes literas ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quodcumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniffime ſuffragari, & ab eis reſpectively inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & deſiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 29. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolice, nec non dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolice in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuiſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Septembris 1738. Pontificatus noſtri Anno nono.

Confirmatio Conſtitutionum in forma communi Ordinis Fratrum S. Joannis Dei Congregationis Hiſpaniæ.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. CUM, ſicut dilecti filii Prior, ſeu Superior Generalis, & Definitorium Ordinis Fratrum Sancti Joannis Dei Congregationis Hiſpaniæ nobis nuper exponi fecerunt, quod per Capitulum 102. Conſtitutionum Congregationis, & Ordinis hujusmodi auctoritate Apoſtolica in forma ſpecifica tam a ſe. re. Paulo Papa V. ſub 6. Auguſti 1611. quam a re. me. Urbano Papa VIII. Prædeceſſoribus noſtris ſub nona Novembris 1640. reſpectively diebus confirmatarum Generali, & intermedio Capitulis Congregationis, & Ordinis hujusmodi facultas mutandi, corrigendi, addendi, & reformandi eaſdem Conſtitutiones conceſſa reperiatur, hac tamen lege, ut earumdem Conſtitutionum ſic mutatarum, correctarum, adjectarum, & reformatarum a Sede Apoſtolica confirmationem petenda foret.

§. 2. Ipſi vero Exponentes pro ſcelici earumdem Congregationis, & Ordinis regimine, & directione, nonnullas additiones per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Episcoporum, & Regularium præpoſitam reviſas, examinatas, & approbatas conſiderint.

§. 3. Ac proinde exponentes prædicti quo illæ firmius ſubſiſtant, Apoſtolice confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent.

§. 4. Nos ſpecialem ipſis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuiſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodata exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Conſtitutiones, additiones, & ſtatuta prædicta dummodo tamen ſint in uſu, ac licita, & honeſta, ac a ſupradicta Congregatione Cardinalium approbata, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolice non adverſentur, nec Monopoliis anſam præbeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolice firmitatis robur adjicimus.

§. 5. Decernentes Conſtitutiones, additiones, ſeu ſtatuta hujusmodi, ac præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter obſervari, ſicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & deſiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuiſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Septembris 1738. Pontificatus noſtri Anno IX.

Capitulum
Generale
huius Ordinis
habet facultatem
mutandi,
addendi &c.
Conſtitutiones.

Faciās itaque
nuper
Additiones
nonnullas.

Prior & Definitorium
Apoſtolice confirmatione
communiri petunt.
Præſtat
Pontifex.

Easque ſic
correctas,
additasque
ſervari præcipit.

Derogat obſtantibus.

Dat. die 18.
Septemb.
1738. An. IX.